

[Rytter.]

samlede Politistyrke ikke behøvede at udvides. Disse Betragtninger gjorde, at man turde gaa over til Enhedspolitiet, som man antog vilde medføre en forøget Udgift af 4 Mill. Kr. Vi fra vor Side hævdede, som sagt, at naar man gik over til Enhedspolitiet, vilde der ikke være nogen som helst Hemninger med Hensyn til Udvidelse af Politiet. Kommunerne vilde tværtimod nu blive interesserede i at faa saa meget Politi som muligt. Politimestrene kunde ifølge Sagens Natur ikke udtale sig om, hvor meget Politi der krævedes, idet den enkelte Politimester kun kunde udtale sig om sin Jurisdiktion, og da han ikke vidste, hvor meget Mandskab han kunde faa andre Steder fra, var han nødt til, for at være paa den sikre Side, at kræve meget Mandskab.

Det har vist sig, at disse Betragtninger har holdt Stik, idet man nu stiller Krav om forøget Politi, ja, man mener i og for sig, at hvis man skulde fyldestgøre de Krav, som her er fremme, vilde det være nødvendigt at komme op paa ca. 1 000 Mand for Københavns Vedkommende. Jeg tror, det er forkert. Det er klart, at der til Luftværnstjeneste maa kræves Politi, men den højtærede Justitsminister er her efter min Mening inde paa den rette Vej, idet han siger: I den Anledning kan man selvfølgelig ikke ansætte meget fast Politi; man maa oplære Befolkningen, og eventuelt maa de værnepligtige træde til og løse en Del af de Opgaver, der her er Tale om. Saa hvor meget det Formaal kræver, er ikke let at se.

Med Hensyn til en Udvidelse af Politiets Arbejde mener den højtærede Justitsminister, at Befolkningstilvæksten skulde kræve ca. 50 Mand om Aaret. Jeg synes, det er noget vel rigeligt; og efter min Mening skal Politistyrken ikke sættes i Forhold til Befolkningstilvæksten. Ministeren begaar efter min Mening den Fejl — det var man ogsaa inde paa at drøfte i Folketingsudvalget — at drage en Sammenligning mellem Danmark og andre Stater og deraf slutte, at pr. Individ har vi en langt mindre Politistyrke end Sverige, Norge og Finland. Ja, regnet ud pr. Individ har vi selvfølgelig en mindre Styrke end de andre Lande, men efter min Mening skal det aldeles ikke regnes ud paa den Maade. Det skal snarere regnes ud i Forhold til Landets Størrelse. Det er ikke saa mærkeligt, at Sverige, det store Land med de store Afstande, maa have langt mere Politi, end man behøver i Danmark. Dertil kommer, hvad den højtærede Justitsminister

ikke er ukendt med, at det svenske Politi udfører en Mængde andre Opgaver end de rent politimæssige. Paa Grund af de store Afstande slaar man adskillige Steder en Del Forretninger sammen og overdrager dem til een Embedsmand, som saa ikke blot udfører Polititjeneste, men en hel Del kommunale og amtskommunale Opgaver. Det samme Hensyn gør sig gældende i Norge og Finland. Dertil kommer yderligere, at vi herhjemme har en meget udbredt Telefonforbindelse og derfor ikke behøver saa stor en Politistyrke som i Landene med de store Afstande. Alt dette medfører, at den Sammenligning, der er foretaget med Sverige, Norge og Finland, aldeles ikke holder Stik. Hvis Ministeren derimod vilde se paa Politistyrken i Forhold til Arealet, vilde vi komme ind som en smuk Nr. 1.

Efter disse Betragtninger vil man forstaa, at vi er imod den foreslaede Udvidelse. Vi mener, det vil blive en Skrue uden Ende. Den højtærede Minister er noget for tilbøjelig til at sige: Det er Rigspolitichefen, som ønsker det og det; jeg søger at bremse Rigspolitichefen, og jeg har begrænset Udvidelsen til 300, men det er ham, der har Ansvaret. Efter vor Mening er dette en Fejl. Den, der har Ansvaret, er den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister maa derfor sige: Det er mig, der har Ansvaret for Ro og Orden. For det er jo klart, at naar Ansvaret lægges over paa Rigspolitichefen, maa denne være paa den sikre Side og maaske kræve mere Mandskab end strengt taget nødvendigt. Rigspolitichefen ved, at Ministeren siger, det er ham, der har Ansvar, altsaa søger han at sikre sig saa stort Mandskab som muligt.

Den højtærede Minister afbrød mig med at spørge: Hvor siger jeg det? For det første er det det almindelige Indtryk, at saaledes er det, og for det andet siger Ministeren det ved flere Lejligheder, som jeg skal komme ind paa. Lad os tænke os Udlandet se paa, hvorledes vi administrerer vore Forhold. Udlandet vilde vist blive højst forbavset over, at vi i det lille, fredelige Danmark udvider Politistyrken med den Begrundelse, at vi frygter Uro; men samtidig med at vi udvider Politistyrken, ser man, at Politiet faar den Opgave at beskytte vore forskellige Ministre mod en eller anden Fare. Alt dette maa faa Udlandet til at tænke: Hvad er det dog for et ufredeligt Land? Det maa være slemt, naar man i et demokratisk Land skal beskytte Ministre — ja, selv Rigsdagen er jo beskyttet paa en ganske kraf-